

Quan l' "avantguarda d'esquerra" demostra que és el cotxe escombra

written by Pep Puig i Boix | 14 de juliol de 2020

Sembla que la transvestida ICV ara vol mutar a "Esquerra verda" i calcar, una vegada més, un nom que és emprat, de fa anys, en alguns cercles polítics a Europa que es mouen entorn de l'ambientalisme, aquells que pregonen la idea de l'ecosocialisme, una mena de socialisme enverdit.

He escrit transvestida, ja que va ser un acte de transvestisme el que va fer IC quan l'any 1999, tot i estar coaligada electoralment amb Els Verds (Confederació Ecologista de Catalunya), va piratejar el nom i el logo d'aquesta organització volent apropiarse de la feina ecologista feta històricament a Catalunya per les persones pioneres de l'ecologia política, que, des de l'any 1983, havien maldat per fer de l'ecologia política catalana una opció política normal com ocorria els anys 80 a Europa i arreu.

Si alguna cosa han mostrat els fets és que els/les factòtums d'ICV (organització avui en fallida) han estat totalment incapaços no ja de fer honor a l'ecologia política i a la pràctica que porta associada, sinó ni tan sols dur a terme el que arreu del món és considerat pur reformisme ambientalista. A casa nostra, aquests ecosocialistes molt sovint no són res més que l'eco dels socialistes.

A Catalunya, l'esquerra s'apressa a tenyir-se de verd i s'apunta, a correuita, al discurs de l'anomenat "desenvolupament sostenible". Inclús arriba a anar més lluny i, després d'haver repetit, any darrere any, que l'ecologisme era un moviment "sectorial" (igual que el feminisme o el pacifisme), fa una lectura molt interessada de l'anomenada

ecologia social (va ser Murray Bookchin qui va fer-ne la caracterització en la magistral obra *The Ecology of Freedom: the emergence and dissolution of hierarchies*, publicada l'any 1982) i la bateja amb el nom d'ecosocialisme, quan l'ecologia social és una crítica radical a tots els sistemes jeràrquics de domini, que al llarg de tota la història de la humanitat s'han anat imposant, especialment de les diverses formes històriques de l'estat i tots els seus cossos especialitzats de funcionaris, buròcrates i exèrcits, i dels aguts i constants conflictes que l'estat ha tingut amb totes aquelles formes d'associació col·lectiva que la humanitat s'havia anat dotant al llarg dels temps.

Aquest concepte de l'anomenat ecosocialisme el promouen tant organitzacions polítiques que es reclamen de l'esquerra verda (com ara *GroenLinks* que existeix a Holanda des del 1r de març de 1989 quan es va fundar fusionant quatre partits: Partit Comunista d'Holanda, Partit Socialista Pacifista, Partit Polític dels Radicals i Partit Evangèlic del Poble; com l'anomenada *Red-Green Alliance* danesa que es va fundar el 1989; com també el *Left-Green Movement* a Islandia fundat l'any 1999), com revistes (és ben conegut el setmanari *GreenLeft* que es publica a Austràlia).

En l'àmbit europeu també existeix, des del 1r de febrer de 2004, l'anomenada *Nordic Green Left Alliance*, una aliança de partits d'esquerra, entre els quals hi ha la *Enhedslisten* (Aliança Roig-Verda) danesa i el *Left-Green Movement* islandès, a més a més de *Socialistisk Folkeparty* (Partit Socialista del Poble) i *Alternativet* (l'Alternativa) danesos, *Tjóðveldi* (Republica) de les Illes Faroe, *Vasemmistolliitto/Vänsterförbundet* (Aliança Verda)) de Finlandia, *Inuit Ataqatigiit* (Comunitat del Poble) de Groenlandia, *Sosialistisk Venstreparti* (Partit Socialista d'Esquerra) de Noruega i *Vänsterpartiet* (Partit d'Esquerra) de Suecia.

Pel que fa al Parlament Europeu, hi ha el Grup Confederal

European United Left–Nordic Green Left (EUL-NGL), una agrupació de partits d'esquerra, que hi té representació des de l'any 1995. Aquest grup està format pels partits *AKEL* (Xipre), *Bloco de Esquerda* (Portugal), *Die Linke* (Alemanya), *Eh Bildu* (Euskadi), *Enhedslisten* (Dinamarca), *Independents4Change* (Irlanda), *Izquierda Unida* (Espanya), *Komunistická Strana Cech a Moravy* (Boemia i Moravia), *La France Insoumise*, *Luke 'Ming' Flanagan–Independent* (Irlanda), *Parti du Travail de Belgique–Partij van de Arbeid van België*, *Partido Comunista Português*, *Partij voor de Dieren* (Holanda), *Podemos* (Espanya), *Sinn Féin* (Irlanda), *Syriza* (Grecia), *Vänsterpartiet* (Suècia) i *Vasemmistoliitto* (Finlandia).

L'esquerra, després de gairebé un segle d'autoidentificar-se com l'única força de "progrés", d'autocomplaure's a ser dipositària de l'única forma "científica" d'interpretació de la realitat, d'autoatorgar se el paper d'avantguarda il·lustrada de la societat; després de molts anys d'haver anat implantant l'industrialisme arreu del món, a través de revolucions democràtiques o proletàries; després d'haver anat continuant les pràctiques ecocides (espoliació dels sistemes naturals) i etnocides (anihilació de les cultures ancestrals d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Oceania) dels sistemes polítics que la precediren; ha passat a tractar l'ecologisme des del menyspreu més absolut a voler engolir-lo.

El gran drama de l'esquerra és que ha cregut que la Veritat es podia expressar mitjançant una ideologia i que aquesta ideologia podia ser donada a les masses mitjançant una casta de persones fidels a la ideologia. I en això va coincidir plenament amb l'industrialisme, on la mateixa mentalitat elitista imposa unes castes il·lustrades científico tècniques que desenvolupen tota mena d'artefactes per a consum de les masses.

L'ecologisme, però, representa una forma radicalment nova de pensar, una manera radicalment diferent de considerar l'estructura i l'organització, una manera radicalment nova de

viure. L'ecologisme fa seva l'ancestral tradició que no hi pot haver discrepàncies entre la forma de pensar i la forma de viure: "si no fas el que penses, acabes pensant el que fas!".

I això no encaixa de cap manera ni en el materialisme dialèctic ni en el socialisme científic. La intel·lectualitat d'esquerres haurà de fer servir les seves millors capacitats si vol començar a repensar el món en clau ecologista.

L'ecologisme és una nova forma de veure i d'entendre el món. I no solament això, sinó que és també una nova forma de viure dins d'aquest món. Així l'ecologisme denuncia els moderns sistemes de producció, distribució i promoció de béns i de necessitats com a grollerament irracionals i antiecològics. Així, l'ecologisme malda per definir un progrés que deixi a la persona humana la llibertat de seleccionar les seves necessitats autònomament i d'assolir els mitjans per satisfer-les. Així, l'ecologisme té per objectiu crear una societat harmònica amb la Natura, en la qual cada individu sigui capaç de participar directament en la formulació de la política de cada dia.

Quanta raó tenia Wolfgang Sachs quan, ja fa anys, va escriure: «El món mai més estarà dividit entre les ideologies d'"esquerra" i de "dreta", sinó entre aquelles persones que accepten límits ecològics i aquelles que no els accepten»

L'esquerra, per més que es vulgui enverdir, molt difícilment serà ecologista, a menys que transformi radicalment els pressupòsits sobre els quals se sustenta.